

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIV. Ut Romanorum Ecclesiae secundus praefuit Anencletus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

VESPASIANUS.

τὴν ἀρχὴν τῆς Γαλιλαίας διαδοχῆς Ἀπικλίου ἀξιῶν ποιήσασθαι. καὶ ἠδὲ πάλιν γνώμης τῆς πάντας Συμεῶνα τὸν τῆ Κλωπᾶ, ἢ καὶ ἢ τῆ εὐαγγελίᾳ μνημονεύει γραφῆ, ἢ τῆς αὐτόφι παρρησίας ἔρως ἀξιῶν εἶναι δοκιμάσαι, ἀνεψιὸν ὡς γε φασὶ γεγονότα ἢ Ἐρωήθους. τὸν γὰρ ὄνομα Κλωπᾶν, ἀδελφὸν ἢ Ἰωσήφ ὡς ἀρχὴν Ἡγήσιππου ἰσραεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Ὡς Οὐεσπασιανὸς τὸς ἐκ Δαβὶδ ζῆτιῶδες ἀφῆσάντες.

ΚΑΙ Ἐπὶ τούτοις, Οὐεσπασιανὸν μὲν τὴν Βασιλείαν Ἰερουσαλὴμ ἀλώσων, πάντας τῆς δὲ τῶν γένους Δαβὶδ, ὡς ἀν μὴ ἀφελαιφθεῖν πρὸς τῶν Ἰουδαίων τῶν δὲ τῆ βασιλικῆς φυλῆς, ἀναζητεῖσθαι πρὸς ἀξίαν μεγίστην τῆ Ἰουδαίᾳ αὐτῆς ἐκ ταύτης διαβίβον ἐπαρτηθῆναι τῆ αἰτίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ΄.

Ὡς δευτέρου Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος Ἀνεγκλήτου.

Ἐπὶ δεκά τῶν Οὐεσπασιανὸν ἔτεσι βασιλεύσαντα ἀντοκράτωρ Τίτου ὁ παῖς διαδέχεται, ἢ κατὰ δεύτερον ἔτος τῆ βασιλείας. Ἰὴν Ἐπίσκοπος τῆ Ῥωμαίων ἐκκλησίας δυοκαίδεκα ἴην λειψργίαν ἐναντιοῖς καταρχῶν Ἀνεγκλήτω ταύτῃ τῶν ἀδίδωσι. Τίτον ἢ Δομετιανὸς ἀδελφὸς διαδέχεται, δύο ἔτεσι καὶ μισὶ τοῖς ἴσοις βασιλεύσαντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄.

Ὡς δευτέρου Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπος Ἀβίλιου.

Τῆ ἔξω μὲν ἔτι Δομετιανῶ, τῆ καὶ Ἀλεξανδρείαν παρρησίας ὁ πρῶτος Ἀνιανὸς, δύο πρὸς τοῖς εἰκοσὶ δὲ πηλῆσας ἔτη τελευτᾷ διαδέχεται ἢ αὐτὸν δευτέρου Ἀβίλιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Ὡς τρίτου Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος Κλήμης.

Ἐπὶ δεκάτῳ ἢ ἔτι τῆς αὐτῆς ἡγεμονίας, τῆ Ῥωμαίων ἐκκλησίας Ἀνεγκλήτου ἔτεσιν Ἐπίσκοπος εὐσαντα δεκάδύο, διαδέχεται Κλήμης, ὃν συνεργὸν ἑαυτῆ γράφει Φιλιππησίῳις Ἐπιστέλλον ὁ Ἀπόστολος διδάσκει λέγων. μὲ καὶ Κλήμης καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μετῶν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

cedere mereretur. Omnes itaque uno consensu Symeonem filium Cleopae, illius cuius in evangelis fit mentio, episcopali sede dignum judicaverunt. Creditur autem Symeon patruclis fuisse Servatoris. Nam Cleopam fratrem fuisse Josephi testatur Hegesippus.

CAPUT XII.

Quomodo Vespasianus eos qui a Davide genus ducerent, conquiri iussit.

Amata est praeterea Vespasianum, post expugnatam Hierosolymorum civitatem, eos qui a Davide genus ducerent perquiri iussisse, ne quaquam apud Iudaeos ex regia stirpe superesset: eaque ex causa gravissimam rursus persecutionem Iudaeis illatam fuisse.

Vide Nicephori c. 10. l. 3.

CAPUT XIII.

De Romanorum Ecclesia secundum praesentem Anencletum.

Ed Vespasiano, cum per annos decem imperium tenuisset, successit filius Titus. Cujus secundo Imperii anno Linus ecclesiae Romanae episcopus, cum eam duodecim annis administrasset, Anencleto deinde regendam tradidit. Titus vero duobus annis Imperii totidemque mensibus expletis, Domitianum fratrem successorem reliquit.

CAPUT XIV.

Quomodo item secundum Alexandrinae Ecclesiae praesentem Avilium.

Huius anno quarto primus Alexandrinorum ecclesiae episcopus Anianus, duobus & viginti annis exactis abiit a vita. Cui secundus ordine successit Avilius.

CAPUT XV.

De tertius Ecclesiae Romanae Episcopus fuit Clemens.

Anno autem eiusdem Imperatoris duodecimo, Anencletus exactis in episcopatu annis duodecim, successorem reliquit Clementem. Quem quidem Paulus Apostolus in epistola ad Philippenses scripta, adiutorem suum fuisse docet his verbis: Cum Clemente, inquit, & ceteris adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vita.